

2. Hvert það aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins, sem um getur í fyrri tölulið, rétt þann til uppsagnar, sem kveðið er á um í þessari grein, skal hundið af henni í annað tíu ára tímabil, og síðan getur það sagt þessari samþykkt upp að loknu hverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

10. gr.

1. Framkvæmdastjóri Alþjóðavinnuáskrifstofunnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnuáskrifstofunnar skráningu allra fullgildinga og uppsagna, sem aðildarríki stofnunarinnar hafa sent honum.
2. Þegar framkvæmdastjórinn tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar skrásetningu annarrar fullgildingarinnar, sem honum berst, skal hann vekja athygli þeirra á, hvaða dag samþykktin gangi í gildi.

11. gr.

Framkvæmdastjóri Alþjóðavinnuáskrifstofunnar skal senda aðalritara Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar samkvæmt 102. grein sáttmála Sameinuðu þjóðanna, allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir, sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

12. gr.

Þegar stjórn Alþjóðavinnuáskrifstofunnar kann að álíta það nauðsynlegt, skal hún leggja fyrir allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd þessarar samþykktar og athuga jafnframt, hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins breytingar á henni allri eða hluta hennar.

13. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt að meira eða minna leyti og sú samþykkt mælir ekki fyrir á annan veg, þá skal:
 - a. fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt ipso jure hafa í för með sér tafarlausa uppsögn þessarar samþykktar, hvað sem ákvæðum 9. greinar hér að framan liður, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma er það gerist;
 - b. aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt, eftir að hin nýja samþykkt gekk í gildi.
2. Þessi samþykkt skal, hvað sem öðru liður, halda gildi sínu eins og hún er að formi og efni hvað snertir þau aðildarríki, sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

14. gr.

Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar eru jafngildir.

Fylgiskjal II.

Samþykkt nr. 140 um námsleyfi með launum.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuáskrifstofunnar, er kom saman til 59. þingsetu sinnar í Genf hinn 5. júní 1974 eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuáskrifstofunnar,

minnst þess að 26. grein Mannréttindayfirlýsingarinnar kveður svo á að allir eigi rétt á menntun,

minnist einnig ákvæða í alþjóðlegum tillögum um starfsþjálfun og vernd trún-
aðarmanna verkamanna varðandi tímabundna lausn verkamanna frá starfi eða að
veita þeim fri til þess að taka þátt í námi eða þjálfun,

telur að þörfin fyrir stöðuga menntun og þjálfun í samræmi við vísindalegar
og tæknilegar framfarir og breytingar á sviði efnahagsmála og félagsmála krefjist
viðeigandi ráðstafana um leyfi til náms og þjálfunar til þess að uppfylla óskir,
þarfir og markmið félagslegs, efnahagslegs og tæknifræðilegs eðlis,

telur, að líta beri á námsleyfi með launum sem einn þátt í því að mæta raun-
verulegum þörfum einstakra verkamanna í nútíma þjóðfélagi,

telur að námsleyfi með launum ætli að vera hugsað sem áfangi að samfelldri
menntun og þjálfun, sem byggð verði upp í áföngum á raunhæfan hátt,

hefir samþykkt ákveðnar ábendingar varðandi námsleyfi með launum, sem er
fjórða mál á dagskrá þessa þings, og

þar sem þingið hefir ákveðið að þessar ábendingar skuli gerðar í formi alþjóða-
samþykktar, gerir það í dag, 24. júní 1974 eftirfarandi samþykkt, sem nefnist Sam-
þykkt um námsleyfi með launum 1974:

1. gr.

Í samþykkt þessari merkir hugtakið „námsleyfi með launum“ leyfi frá störfum,
sem veitt er verkamanni til þess að afla sér menntunar um tiltekið skecið í vinnu-
tíma, með rétti til hæfilegra fjárgreiðslna.

2. gr.

Sérhvert aðildarríki skal marka og framfylgja með þeim hætti, sem hæfir að-
stæðum og venju í hverju landi og í áföngum ef nauðsyn krefur, stefnu, sem miðar
að því að veita námsleyfi með launum til:

- a. þjálfunar á öllum stigum,
- b. almenningar félagslegrar og borgaralegrar menntunar,
- c. fræðslu um málefni stéttarfélaga.

3. gr.

Þessi stefna skal á mismunandi hátt, eftir því sem nauðsyn krefur, miða að

- a. öflun, aukningu og breytingum á starfshæfni og auknu atvinnuöryggi við að-
stæður vísindalegra og tæknilegra framfara og breytinga á sviði efnahagsmála
og uppbyggingar;
- b. því að launþegar og fulltrúar þeirra geti á viðeigandi og raunhæfan hátt tekið
þátt í atvinnulífinu og samfélaginu;
- c. framförum verkamanna á mannlegu, félagslegu og menningarlegu sviði,
- d. almennri aukningu viðeigandi framhaldsmenntunar og þjálfunar, sem geri
verkamönnum auðveldara að laga sig að þörfum á hverjum tíma.

4. gr.

Stefnan skal miðuð við þróunarstig og sérstakar þarfir landsins og hinna ýmsu
greina atvinnulífsins og skal samrýmd almennri stefnu varðandi atvinnu, menntun
og þjálfun, svo og stefnu varðandi vinnutíma, með hæfilegu tilliti til árstíðabreyt-
inga á vinnutíma eða hversu mikla atvinnu um er að ræða.

5. gr.

Til þess að koma á námsleyfum með launum má m.a. beila lögum, reglu-
gerðum, heildarsamningum, gerðardómum og öðrum þeim aðferðum, sem við eiga
í hverju landi.

6. gr.

Opinber stjórnvöld, félagssamtök atvinnurekenda og launþega svo og stofnanir og aðilar, sem veita menntun eða þjálfun, skulu höfð með í ráðum um mótun og framkvæmd stefnunnar um veitingu námsleyfa með launum á þann hátt, sem við á í hverju landi.

7. gr.

Fjármögnun ráðstafana í sambandi við námsleyfi með launum skal byggð á traustum og viðeigandi grunni og í samræmi við venju í landinu.

8. gr.

Ekki má synja verkauðnum um námsleyfi með launum vegna kynþáttar, hörundslitar, kynferðis, trúarbragða, stjórnmálaskoðana né þjóðernislegs eða félagslegs uppruna.

9. gr.

Eftir því sem nauðsyn krefur skal setja sérstakar reglur um námsleyfi með launum,

- a. þar sem einstakir hópar verkamanna eiga erfilt með að aðlagast hinni almennu skipan, svo sem verkamenn í smáum fyrirtækjum, sveitamenn eða aðrir verkamenn, sem búa á afskekktum stöðum, vaktavinnumenn eða fjölskyldumenn;
- b. þar sem einstakir flokkar fyrirtækja eiga erfilt með að aðlagast hinni almennu skipan, svo sem smá fyrirtæki og fyrirtæki, sem háð eru ársliðum, enda séu verkamenn í þessum fyrirtækjum ekki sviptir möguleika til þess að njóta námsleyfis með launum.

10. gr.

Skilyrði fyrir því að eiga kost á námsleyfi með launum geta verið mismunandi eftir því hvort leyfið er ætlað til:

- a. þjálfunar á öllum stigum,
- b. almennrar félagslegrar eða þjóðfélagslegrar menntunar, eða
- c. fræðslu um málefni stéttarféлага.

11. gr.

Námsleyfi með launum jafngildir raunverulegum starfstíma að því er varðar rétt til félagslegra greiðslna og annarra réttinda, sem byggjast á starfi, eftir því sem fyrir er mælt í lögum eða reglugerðum, heildarsamningum, úrskurðum gerðardóma, eða á annan hátt eftir því sem við á í hverju landi.

12.—19. gr.

Samhljóða 7.—14. gr. í samþykkt nr. 139 hér að framan.

Fylgiskjal III.

Tillaga nr. 147 um varnir gegn og eftirlit með áhættu í starfi vegna efna, sem valda krabbameini.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, er kom saman til 59. þingsetu sinnar í Genf hinn 5. júní 1974, eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuálastofnunar,

minnist ákvæða Samþykktar og tillögu um varnir gegn geislun frá 1960 og Bensensamþykktarinnar og tillögu frá 1971,

telur æskilegt að setja alþjóðlegar reglur um varnir gegn efnum, sem valda krabbameini,